

Design and validation of a model for using donors' capacity in developing the country's sports infrastructure

Hosein Kordlou*
Abas Naghizadeh Baghi **

Abstract

Developing the country's sports infrastructure requires significant financial resources. Using the capacity of donors can accelerate this process. Therefore, the purpose of this study is to design a model for using the capacity of donors in the development of the country's sports infrastructure. This research was conducted with a mixed approach (qualitative-quantitative). In the qualitative section, the statistical population included sports benefactors, managers and expert professors. Purposeful and snowball sampling was used, and 23 semi-structured interviews were conducted until theoretical saturation was reached. The data were analyzed using thematic analysis and MAXQDA2020 software, and the validity of the coding was confirmed with the Kappa agreement coefficient. In the quantitative section, a questionnaire was developed based on the codes identified in the qualitative section. Cluster-random sampling was conducted with a sample size of 400 people. Data analysis, including normality test, path analysis, and hypothesis testing, was performed using structural equations and PLS4 software. The findings of the qualitative section showed that the main categories of designing a model for using the capacity of donors in developing the country's sports infrastructure include eleven categories: internal factors, external factors, institutional frameworks, organizational factors, environmental factors, financial support and investment by donors in sports, non-financial and voluntary support by donors in sports, economic development, social development, health development, and sports development. In the quantitative section, the results showed that the capacity of donors is a key factor in the development of sports infrastructure, and increasing it helps in the faster and better development of this infrastructure. The results of this research show that by accurately identifying the factors affecting philanthropic participation and designing appropriate solutions, this valuable capacity can be utilized to develop the country's sports infrastructure.

Key words: Donor capacity, Sports infrastructure development, Donor participation, Financing.

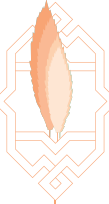
---

* PhD in Sports Management, Department of Physical Education, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

hkordlu@gmail.com

** Associate Professor of Sports Management, Department of Physical Education, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

a.naghizadeh@uma.ac.ir

الاستفادة من طرح وقياس نموذج لقدرات الخيرين في تطوير البنية التحتية الرياضية في البلاد

حسين كردلو*

عباس نقى زاده باقى**

الخلاصة

يحتاج تطوير البنية التحتية الرياضية في البلاد الى موارد مالية ضخمة. الاستفادة من قدرات الخيرين يمكن أن يُسرّع هذه العملية. لذلك، تهدف هذه الدراسة إلى تصميم نموذج لاستخدام قدرات الجهات المانحة (الخيرين) في تطوير البنية التحتية الرياضية في البلاد. أُجري هذا البحث بمنهج مختلط (نوعي- كمي). القسم النوعي يشمل الاحصاء المجتمعي للخيرين في المجال الرياضي، والمديرين، والأساتذة الخبراء. واستُخدمت العينة الهادفة و المتنامية، وأُجريت ٢٣ مقابلة شبه منظمة للوصول إلى مستوى التشبع النظري. حُللت البيانات باستخدام أسلوب تحليل المحتوى بالاستفادة من برنامج MAXQDA٢٠٢٠، وتم التأكد من صحة الترميزات باستخدام معامل اتفاق كبا. في القسم الكمي، طُوّر استبيان بناءً على الترميزات المحددة في القسم النوعي. أخذت عينات عشوائية عنقودية على عينة من ٤٥٠ شخص. وتضمن تحليل البيانات اختبار التوزيع الطبيعي، وتحليل المسار، واختبار الفرضيات باستخدام المعادلات الهيكلية بواسطة برنامج PLS٤. وأظهرت نتائج القسم النوعي أن الفئات الرئيسية في طرح وقياس نموذج لقدرات الخيرين في تطوير البنية التحتية الرياضية في البلاد شملت إحدى عشرة فئة اخذ في نظر الاعتبار العوامل الداخلية، والعوامل الخارجية، والأطر المؤسسية، والعوامل التنظيمية، والعوامل البيئية، والدعم المالي والاستثماري من قبل الجهات المانحة في مجال الرياضة، والدعم غير المالي والتطوعي من قبل الجهات المانحة في الرياضة، والتنمية الاقتصادية، والتنمية الاجتماعية، والتنمية الصحية، وتطوير الرياضة. وفي القسم الكمي، أظهرت النتائج أيضاً أن قدرة الجهات المانحة عامل رئيسي في تطوير البنية التحتية الرياضية، وأن زيادتها تُسهم في تطوير هذه البنى التحتية بشكل أسرع وأفضل. تظهر نتائج هذا البحث أنه من خلال تحديد العوامل المؤثرة على مشاركة الخيرين بشكل دقيق وطرح الحلول المناسبة، يمكن الاستفادة من هذه الامكانيات القيمة لتطوير البنية التحتية الرياضية في البلاد.

مصطلحات مفتاحية: قدرات المحسنين، تطوير البنى التحتية الرياضية، مشاركة المحسنين، التمويل.

*دكتوراه في إدارة الرياضة، قسم التربية البدنية، كلية العلوم التربوية وعلم النفس، جامعة محقق أردبيلي، أردبيل،

إيران

hkordlu@gmail.com

**أستاذ مساعد في إدارة الرياضة، قسم التربية البدنية، كلية العلوم التربوية وعلم النفس، جامعة محقق أردبيلي،

a.naghizadeh@uma.ac.ir

طراحی و اعتبارسنجی مدل استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت های ورزش کشور

حسین کردلو*
عباس نقی زاده باقی**

چکیده

توسعه زیرساخت های ورزشی کشور نیازمند منابع مالی قابل توجهی است. استفاده از ظرفیت خیرین می تواند این روند را تسریع کند. لذا هدف از پژوهش حاضر، طراحی مدل استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت های ورزشی کشور می باشد. این پژوهش با رویکرد آمیخته (کیفی-کمی) انجام شد. در بخش کیفی، جامعه آماری شامل خیرین ورزشی، مدیران و اساتید متخصص بود. نمونه گیری به صورت هدفمند و گلوله برفی انجام شد و ۲۳ مصاحبه نیمه ساختاریافته تا رسیدن به اشباع نظری صورت گرفت. داده ها با روش تحلیل مضمون و نرم افزار MAXQDA۲۰۲۰ تحلیل شدند و اعتبار کدگذاری ها با ضریب توافق کاپا تأیید گردید. در بخش کمی، پرسش نامه ای بر اساس کدهای شناسایی شده در بخش کیفی تدوین شد. نمونه گیری خوشه ای-تصادفی با حجم ۴۰۰ نفر انجام شد. تحلیل داده ها شامل آزمون نرمال بودن، تحلیل مسیر و آزمون فرضیات با معادلات ساختاری و نرم افزار PLSF انجام شد. یافته های بخش کیفی نشان داد که مقوله های اصلی طراحی مدل استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت های ورزش کشور شامل یازده مقوله: عوامل درونی، عوامل بیرونی، چارچوب های نهادی، عوامل سازمانی، عوامل محیطی، حمایت های مالی و سرمایه گذاری خیرین در ورزش، حمایت های غیرمالی و داوطلبانه خیرین در ورزش، توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی، توسعه سلامت، توسعه ورزش می باشد. در بخش کمی نیز نتایج نشان داد که ظرفیت خیرین عاملی کلیدی در توسعه زیرساخت های ورزشی است و افزایش آن به توسعه سریع تر و بهتر این زیرساخت ها کمک می کند. نتایج این پژوهش نشان می دهد با شناخت دقیق عوامل مؤثر بر مشارکت خیرین و طراحی راهکارهای مناسب، می توان از این ظرفیت ارزشمند در جهت توسعه زیرساخت های ورزشی کشور بهره برد.

واژگان کلیدی: ظرفیت خیرین، توسعه زیرساخت های ورزشی، مشارکت خیرین، تأمین مالی

سال ۳۲

شماره ۱۲۶

تابستان ۱۴۰۳

*. دکتري مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران
hkordlu@gmail.com

** دانشیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.
a.naghizadeh@uma.ac.ir

مقدمه

ورزش و فعالیت بدنی از ارکان اصلی یک سبک زندگی سالم و عاری از بیماری محسوب می‌گردند. مشارکت در فعالیت‌های ورزشی نقش مهمی در حفظ تندرستی جسمانی و روانی ایفا می‌کند. شرکت در چنین فعالیت‌هایی، مهارت‌های اجتماعی و حرکتی افراد را ارتقا بخشیده، عزت‌نفس آنان را بهبود می‌بخشد و سبک زندگی آنها را به سمت یک زندگی پویا و سالم‌تر سوق می‌دهد (نقی‌زاده باقی و همکاران، ۲۰۲۱). گرایش افراد جامعه به سمت ورزش، نیازمند ایجاد، تجهیز و نگهداری مستمر اماکن، تأسیسات و فضاهای ورزشی است. با توجه به اینکه این اماکن و فضاها، بستر اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی هستند، کمیت و کیفیت آنها تأثیر مستقیمی بر اجرای تمرینات، برگزاری مسابقات و رقابت‌های ورزشی و گسترش ورزش در میان اقشار مختلف جامعه دارد (پدرام و همکاران، ۱۴۰۱). از سوی دیگر، توسعه زیرساخت‌ها و امکانات ورزشی، یکی از الزامات بنیادین برای دسترسی عموم مردم به ورزش و فعالیت بدنی و همچنین پرورش قهرمانان ورزشی به‌شمار می‌رود. توسعه زیرساخت‌های ورزشی به‌منظور تأمین نیازهای ورزشی جامعه و فراهم آوردن فضاهای مناسب برای انجام فعالیت‌های ورزشی صورت می‌پذیرد. زیرساخت‌های ورزشی مناسب و با کیفیت بالا، تأثیر مستقیمی بر بهره‌وری و عملکرد ورزشی داشته و افراد را به سمت مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ترغیب می‌نمایند (آگوستین و موئیزا، ۲۰۲۳). با توجه به این‌که بیشترین حمایت از ورزش کشور را دولت با تأمین منابع مالی دولتی انجام می‌دهد. دولت به‌تنهایی توانایی مالی کافی برای سرمایه‌گذاری و توسعه حوزه ورزش در کشور را ندارد (امیری پریان و همکاران، ۱۴۰۱). بنابراین برای پیشبرد پروژه‌های ورزشی و رفع نیازهای این عرصه، جذب حمایت‌های مالی از طریق فعالیت‌های بازاریابی اهمیت حیاتی دارد (افشاری و همکاران، ۱۳۹۷). یکی از بهترین راه‌ها برای تأمین بودجه کافی برای فعالیت‌های ورزشی، همین حمایت‌های مالی است (فیلو و همکاران، ۲۰۲۰). از روش‌های ارزشمند و سنتی برای تأمین بودجه ورزش، جلب مشارکت و کمک خیرین از طریق فرهنگ وقف است. این شیوه یکی از موفق‌ترین روش‌ها برای ترویج ارزش‌های دینی، فرهنگی و ملی در عرصه ورزش محسوب می‌شود (خادم، ۱۹۸). نقش حامیان مالی و خیرین در توسعه بخش‌های مختلف کشور بسیار پررنگ و تأثیرگذار است. به‌طوری‌که

1.. Agustin & Mu'is

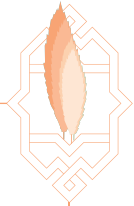
2.. Filo et al

خیرین جایگاه ویژه‌ای در این زمینه پیدا کرده‌اند. در حقیقت استفاده از کمک‌های خیرین به‌عنوان یک راه‌حل برای توسعه بخش‌هایی مانند ورزش مطرح شده که دولت به‌تنهایی از عهده تأمین هزینه‌های آن برنمی‌آید. لذا حوزه ورزش و احداث اماکن و فضاهای ورزشی، نیازمند حضور و مشارکت خیرین برای کمک به دولت است (یعقوبی و همکاران، ۱۴۰۰).

خیرین به افراد یا نهادهایی اطلاق می‌شود که بخشی از دارایی یا ثروت خود را به‌منظور اهداف عام‌المنفعه و خیرخواهانه اهدا می‌نمایند. این کمک‌ها می‌تواند به شکل مالی یا غیرمالی نظیر زمین، ساختمان و تجهیزات باشد (میلستن و هیچنس، ۲۰۲۴). در حیطه ورزش، حمایت‌های خیرین می‌تواند نقش مهمی در تأمین مالی باشگاه‌ها، برگزاری رویدادها و توسعه زیرساخت‌های ورزشی ایفا نماید. ازجمله زمینه‌هایی که خیرین قادرند در آن مشارکت نمایند، احداث و بازسازی استادیوم‌ها، سالن‌های ورزشی، زمین‌های چمن مصنوعی و سایر اماکن ورزشی است (عادلپا و همکاران، ۲۰۲۳). درواقع می‌توان از ظرفیت خیرین و مشارکت‌های مردمی برای تکمیل منابع دولتی و تسریع در توسعه زیرساخت‌های ورزشی بهره‌مند گردید (پالمر، ۲۰۲۱). خیرین قادرند منابع مالی قابل‌توجهی را به‌منظور ساخت، تجهیز و بهبود زیرساخت‌های ورزشی در اختیار قرار دهند. با بهره‌گیری از این منابع، امکان ساخت و تجهیز استادیوم‌ها، سالن‌های ورزشی، زمین‌های ورزشی و تسهیلات دیگر فراهم می‌گردد (مادهو و کشاوا مورتی، ۲۰۲۳). از طریق بهره‌گیری از ظرفیت خیرین، افراد و جامعه به‌طورکلی در فرآیند توسعه زیرساخت‌های ورزشی مشارکت می‌نمایند. خیرین می‌توانند تحت عنوان همکاران و همراهان پروژه‌های ورزشی عمل نموده و با مشارکت خود در تأمین منابع مالی، توجیه اجتماعی بیشتری برای پروژه‌های ورزشی را فراهم آورند (ازوئه و بریسیبه، ۲۰۲۳).

هوبزا و همکاران^۶ (۲۰۱۲) بر نیاز به یک رویکرد متوازن برای تأمین مالی، با تمرکز بر مالکیت شهرداری و حمایت کمک مالی تأکید می‌کند. میلر و دوهرتی^۷ (۲۰۱۶) یک مدل جامع برای ظرفیت‌سازی در سازمان‌های ورزشی غیرانتفاعی ارائه می‌دهد که شامل

- 1.. Milsten & Hitchens
- 2.. Adelia et al
- 3.. Palmer
- 4.. Madhu & Keshava Murthy
- 5.. Ezue & Brisibe
- 6.. Hobza et al
- 7.. Millar, & Doherty

نیازسنجی، تعیین هدف، تولید استراتژی و ارزیابی تأثیر است. مصطفینا و همکاران^۱ (۲۰۱۸) اهمیت تجزیه و تحلیل و بهبود کارایی تأسیسات زیرساخت ورزشی را برجسته می‌کند. جونز و همکاران^۲ (۲۰۱۷) بر نقش سازمان‌های ورزشی اجتماعی در ارتقای ظرفیت جامعه تأکید می‌کند و پیشنهاد می‌کند که آنها می‌توانند به‌عنوان یک شریک ارزشمند در توسعه زیرساخت‌های ورزشی خدمت کنند. راسخ و جعفری (۱۴۰۱) به این نتیجه دست یافتند که جذب حامیان مالی و خیرین در ورزش بانوان نیاز به برنامه‌ریزی و راهبردهای جذب خیرین توسط مدیران ورزش در این حوزه دارد و استمرار فعالیت خیرین و حمایت آنان نیاز به برنامه و راهبردهای مؤثر حفظ آنان دارد. مندعلیزاده و مندعلیزاده (۱۴۰۱) عوامل مؤثر بر توسعه مشارکت خیرین در ورزش عبارت بود از: مدیریت و برنامه راهبردی از سوی نهادهای ورزشی، عوامل فرهنگی اجتماعی، قوانین، همکاری نهادهای مختلف در راستای کارکرد منسجم، حمایت مراکز علمی و آموزشی از خیرین ورزش یار، رسانه و اطلاع‌رسانی در توسعه مشارکت خیرین. درنهایت نمایی از مضامین اصلی به‌عنوان عوامل اثرگذار بر توسعه مشارکت خیرین ارائه کردند. کرمی و همکاران (۱۴۰۱) ایجاد هماهنگی بین ادارات در جهت رفع مشکلات مشارکت خیرین، هم‌اندیشی ترجمان‌های مرتبط با ورزش، تشکیل جلسه با معتمدین و روحانیون جهت توجیه و بیان اهمیت ورزش از جمله عوامل جذب خیرین برای توسعه ورزش بودند. جعفرنژاد گرو و همکاران (۲۰۲۳) به این نتیجه رسیدند که باید بسترهای لازم برای حضور خیرین ورزشی فراهم شود تا با دعوت از خیرین ورزشی برای حضور در جلسات تصمیم‌گیری، اهمیت حضور خیرین ورزشی در ارتقای زیرساخت‌های ورزشی استان اردبیل برجسته شود. این مطالعات در مجموع نشان می‌دهد که یک مدل موفق برای استفاده از ظرفیت خیرین در زیرساخت‌های ورزشی باید بودجه متوازن، ظرفیت‌سازی، بهبود کارایی و مشارکت جامعه را در اولویت قرار دهد.

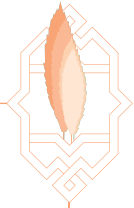
در مطالعات پیشین حوزه مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی، بیشتر این مطالعات تنها نگاهی کلان و از بیرون به موضوع داشته و به‌ندرت تجارب و دیدگاه‌های مستقیم خیرین و افراد درگیر در این حوزه را مورد کنکاش قرار داده‌اند. درنتیجه درک عمیقی از انگیزه‌ها، چالش‌ها، نیازها و راهکارهای بالقوه مشارکت خیرین در عرصه زیرساخت‌های ورزشی به دست نیامده است. از طرفی دیگر بررسی ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد که

1.. Mustafina et al

2.. Jones et al

تاکنون مدل یا الگوی جامع، مدون و فراگیری برای استفاده بهینه از ظرفیت‌های خیرین در این حوزه ارائه نشده است. مطالعات موجود عموماً نگاه جزیره‌ای و موردی به این مسئله داشته و از ارائه یک چارچوب کلی و مبتنی بر داده‌های غنی عاری بوده‌اند. در پژوهش حاضر، با اتخاذ رویکرد کیفی و استفاده از روش نظریه داده بنیاد، الگویی جامع و فراگیر از فرایندها، راهکارها و بسترهای مناسب برای استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی کشور ترسیم و ارائه گردید. این مطالعه با بهره‌گیری از دیدگاه‌های متنوع خیرین، مدیران ورزشی و سایر صاحب‌نظران این حوزه، به تبیین مدلی بومی و متناسب با شرایط و بسترهای موجود در کشور کمک نمود. با این حال، در مطالعات پیشین، کمتر به اعتبارسنجی مدل‌های پیشنهادی پرداخته شده است، که این امر می‌تواند قابلیت اجرایی و کاربردی بودن این مدل‌ها را با چالش مواجه سازد. از این رو، پژوهش حاضر با هدف اعتبارسنجی مدل ارائه شده و بررسی قابلیت اجرایی آن در شرایط واقعی انجام می‌پذیرد.

انجام پژوهش حاضر در خصوص شناسایی الگوی پارادایمی استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی کشور، دارای اهمیت و ضرورت‌های علمی و کاربردی فراوانی است. از لحاظ علمی، این پژوهش به توسعه دانش نظری و پربار نمودن مبانی علمی در حوزه استفاده از منابع مالی بخش خصوصی و خیرین برای تأمین زیرساخت‌های ورزشی کمک خواهد کرد. همچنین موجب غنی‌سازی ادبیات پژوهشی و مرتفع نمودن خلأهای تحقیقاتی موجود در این حوزه از طریق ارائه یک الگوی نظری جامع و بومی می‌گردد. از منظر کاربردی نیز، این تحقیق با ارائه مدل اعتبارسنجی شده، به سیاست‌گذاری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های کلان در زمینه جذب و بهره‌گیری از منابع مالی بخش خصوصی در توسعه ورزش کشور یاری خواهد رساند. اعتبارسنجی مدل، اطمینان از کاربردی بودن و قابلیت اجرای آن در شرایط واقعی را فراهم می‌آورد. راهکارها، راهبردها و الگوهای عملی برای استفاده بهینه از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی ارائه می‌گردد. بدین ترتیب، ظرفیت مالی و منابع تأمین اعتبارات موردنیاز برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی از طریق جلب و بسیج ظرفیت خیرین و خیرین افزایش می‌یابد. این امر به ارتقای سطح کمی و کیفی زیرساخت‌های ورزشی موجود در کشور و تسهیل دسترسی ارباب‌رجوع به امکانات مدرن و روزآمد منجر خواهد شد. با توجه به اهمیت حیاتی ورزش در سلامت جسمی و روانی افراد، نشاط و شادابی جامعه و حتی عزت و اعتبار ملی،

انجام این پژوهش ضرورت علمی و کاربردی بالایی دارد تا از طریق آن بتوان گام‌های اساسی در جهت ارتقای سطح زیرساخت‌ها و امکانات ورزشی کشور برداشت. لذا این پژوهش باهدف طراحی و اعتبارسنجی یک مدل جامع و کارآمد برای استفاده بهینه از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی کشور انجام می‌پذیرد. این مدل نه تنها به شناسایی عوامل مؤثر می‌پردازد، بلکه با اعتبارسنجی آن، اطمینان از کاربردی بودن و قابلیت اجرای مدل در شرایط واقعی حاصل می‌شود.

۱. روش شناسی

پژوهش حاضر با هدف طراحی و اعتباربخشی مدل استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزش کشور انجام شده است. به‌منظور دستیابی به درک عمیق از موضوع و همچنین اعتباربخشی یافته‌ها، از رویکرد آمیخته (کیفی-کمی) استفاده شده است. این رویکرد امکان بهره‌گیری از مزایای هر دو روش کیفی و کمی را فراهم می‌آورد و به ارائه تصویری جامع‌تر از پدیده مورد مطالعه کمک می‌کند. برای تشریح روش‌شناسی از مدل پیاز تحقیق ساندرز و همکاران^۱ (۲۰۰۹) استفاده شده است. این پژوهش در دو فاز اصلی کیفی و کمی انجام شده که در ادامه به تفصیل شرح داده می‌شود.

در فاز کیفی، هدف شناسایی مضامین اصلی مرتبط با استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی بود. جامعه آماری در بخش کیفی شامل سه گروه بود: (۱) متخصصان و مدیران حوزه ورزش، (۲) اساتید دانشگاه و (۳) خیرین فعال در حوزه ورزش. نمونه‌گیری به روش هدفمند و گلوله برفی انجام شد. در روش نمونه‌گیری هدفمند، افرادی انتخاب شدند که دارای اطلاعات غنی و مرتبط با موضوع تحقیق بودند. در روش گلوله برفی، از شرکت‌کنندگان اولیه خواسته شد تا سایر متخصصان یا افراد مطلع در زمینه خیرین ورزشی را معرفی کنند. مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و در نهایت با ۲۳ نفر مصاحبه انجام شد. داده‌ها از طریق مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته جمع‌آوری شدند.

1. Saunders et al

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی مصاحبه‌شوندگان

کد مصاحبه‌شونده	جنسیت	سن	نوع مشارکت‌کننده
۱	مرد	۶۰	خیر
۲	زن	۳۸	هیئت علمی
۳	مرد	۳۹	مدیر
۴	زن	۴۷	هیئت علمی
۵	مرد	۳۷	هیئت علمی
۶	مرد	۴۵	مدیر
۷	زن	۵۰	هیئت علمی
۸	مرد	۴۲	هیئت علمی
۹	مرد	۶۲	خیر
۱۰	مرد	۴۳	مدیر
۱۱	مرد	۵۶	مدی
۱۲	مرد	۵۵	مدیر
۱۳	مرد	۴۸	هیئت علمی
۱۴	مرد	۵۹	هیئت علمی
۱۵	مرد	۴۹	مدیر
۱۶	مرد	۵۲	خیر
۱۷	مرد	۷۱	خیر
۱۸	مرد	۵۸	خیر
۱۹	مرد	۶۲	خیر
۲۰	مرد	۵۹	خیر
۲۱	مرد	۴۱	هیئت علمی
۲۲	مرد	۵۸	هیئت علمی
۲۳	مرد	۶۵	خیر

مدت هر مصاحبه بین ۱۵ تا ۴۵ دقیقه متغیر بود. پس از هماهنگی با مشارکت‌کنندگان و کسب رضایت آگاهانه، مصاحبه‌ها در مکان‌های مورد ترجیح آنها انجام شد. با اجازه مشارکت‌کنندگان، مصاحبه‌ها ضبط و همزمان یادداشت‌برداری انجام شد. در صورت نیاز به اطلاعات تکمیلی، با مشارکت‌کنندگان تماس مجدد گرفته شد. برای تحلیل داده‌های کیفی از روش تحلیل مضمون براون و کلارک^۱ (۲۰۰۶) استفاده شد. این روش شامل شش

1.. Braun and Clarke

مرحله است: (۱) آشنایی با داده‌ها، (۲) ایجاد کدهای اولیه، (۳) جستجوی مضامین، (۴) بازبینی مضامین، (۵) تعریف و نام‌گذاری مضامین و (۶) تهیه گزارش. پس از پیاده‌سازی متون مصاحبه و انجام کدگذاری، طی دو مرحله استقرا، مضامین فرعی و اصلی شناسایی شدند. برای سنجش روایی و پایایی پژوهش کیفی از معیار قابلیت اعتماد لینکلن و گابا^۱ (۱۹۸۵) استفاده شد. این معیار شامل چهار مفهوم است: قابلیت اعتبار، قابلیت انتقال، قابلیت تأیید و اطمینان‌پذیری. برای تأمین این معیارها، اقداماتی نظیر بازبینی توسط مشارکت‌کنندگان، استفاده از روش‌های متنوع جمع‌آوری داده، و بازبینی توسط همکاران پژوهشی انجام شد. در نهایت تعداد ۱۳۸ کد شناسایی شده در ۲۶ تم فرعی و ۱۱ تم اصلی دسته‌بندی شدند. تم‌های اصلی شامل عوامل بیرونی، عوامل درونی، چارچوب‌های نهادی و ساختاری، عوامل سازمانی، عوامل محیطی، حمایت‌های مالی و سرمایه‌گذاری خیرین در ورزش، حمایت‌های غیرمالی و داوطلبانه خیرین در ورزش، توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی، توسعه سلامت، توسعه ورزش می‌باشند. با استفاده از تحلیل شبکه ارتباطی مدل کیفی طراحی شد و در فاز کمی، هدف آزمون و اعتباربخشی مدل استخراج شده از فاز کیفی بود. نتایج حاصل از فاز کیفی، نقش کلیدی در طراحی و اجرای فاز کمی ایفا کرد. مضامین و کدهای استخراج شده از مصاحبه‌ها، اساس طراحی پرسش‌نامه در فاز کمی را تشکیل دادند. به این ترتیب، ۵۱ گویه پرسش‌نامه مستقیماً از یافته‌های کیفی استخراج شد که این امر ضمن حفظ پیوستگی بین دو فاز، اطمینان از جامعیت و ارتباط سؤالات با زمینه پژوهش را تضمین کرد. همچنین، مدل مفهومی اولیه که از تحلیل داده‌های کیفی به دست آمد، چارچوب اصلی برای آزمون و اعتباربخشی در فاز کمی را فراهم ساخت. تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کیفی با استفاده از نرم افزار MAXQDA۲۰۲۰ انجام شد.

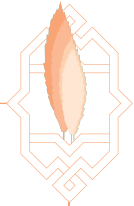
در فاز کمی، هدف آزمون و اعتباربخشی مدل استخراج شده از فاز کیفی بود. جامعه آماری در بخش کمی شامل تمامی خیرین سراسر کشور بود. نمونه‌گیری به صورت خوشه‌ای و سپس تصادفی انجام شد. ابتدا با اخذ اطلاعات از انجمن خیرین استان‌ها، خوشه‌های مختلف شناسایی شدند و سپس به صورت تصادفی از میان خیرین هر خوشه نمونه‌گیری انجام شد. حجم نمونه با استفاده از نرم‌افزار G-power، حداقل ۳۹۵ نفر تعیین شد. با در نظر گرفتن احتمال ریزش نمونه‌ها، تعداد بیشتری پرسش‌نامه توزیع شد و در نهایت ۴۰۰ پرسش‌نامه تکمیل و تحلیل شد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها: ابزار مورد استفاده،

۱. Lincoln and Guba

پرسش‌نامه محقق‌ساخته بر اساس یافته‌های بخش کیفی بود. برای ساخت پرسش‌نامه، از روش استخر گویه با رویکرد تجمیعی استفاده شد که امکان حفظ ارتباط نزدیک با داده‌های کیفی اولیه را فراهم می‌کند، در عین حال که اجازه می‌دهد مفاهیم مشابه تجمیع شوند. این پرسش‌نامه شامل دو بخش اصلی بود: ویژگی‌های جمعیت‌شناختی (سن، جنس، میزان تحصیلات و سابقه) و سؤالات مربوط به مؤلفه‌های تحقیق. بخش دوم شامل ۵۱ سؤال بود که مؤلفه‌های عوامل بیرونی (۷ سؤال)، عوامل درونی (۶ سؤال)، چارچوب‌های نهادی و ساختاری (۶ سؤال)، عوامل سازمانی (۴ سؤال)، عوامل محیطی (۹ سؤال)، ظرفیت خیرین (۷ سؤال) و توسعه (۱۲ سؤال) را می‌سنجید. از مقیاس ۵ ارزشی لیکرت برای پاسخگویی به سؤالات استفاده شد. روایی صوری و محتوایی پرسش‌نامه توسط ۵ متخصص در حوزه خیرین ورزشی تأیید شد. روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی (CFA) بررسی شد. نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد که از همه گویه‌های پرسش‌نامه دارای بار عاملی $0/5$ و بالاتر هستند. به عبارت دیگر، عامل یا عوامل استخراج‌شده از تحلیل عاملی، همبستگی قابل قبولی داشتند. از آنجایی‌که در این پژوهش همه گویه‌های پرسش‌نامه دارای بار عاملی $0/5$ و بالاتر بودند ۵ گویه پرسش‌نامه برای تحلیل‌های بعدی و آزمون مدل پژوهش حفظ شدند. پایایی ابزار با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی سنجیده شد. مقادیر آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی برای تمام متغیرها بالای $0/8$ بود که نشان‌دهنده پایایی مطلوب ابزار است. تحلیل داده‌ها: برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش آمار توصیفی، از شاخص‌های میانگین، انحراف معیار و درصد فراوانی برای توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و ارائه دیدگاه پاسخ‌دهندگان استفاده شد. در بخش آمار استنباطی، ابتدا نرمال بودن داده‌ها با استفاده از شاخص چولگی و کشیدگی بررسی شد. سپس، برای ارائه مدل تحقیق و تبیین ارتباط بین متغیرها از مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) استفاده شد. تمامی تحلیل‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS۲۶ و PLS۴ انجام شد.

۲. یافته‌ها

جدول ذیل ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان در این تحقیق را نشان می‌دهد. در بخش سابقه ورزشی، مشخص شده است که ۷۸ درصد از شرکت‌کنندگان سابقه ورزشی دارند، در حالی که ۲۲ درصد آنها هیچ سابقه ورزشی ندارند. از نظر تحصیلات، بیشتر افراد

مشارکت کننده دارای مدرک کارشناسی بودند. از نظر سنی نیز بیشتر مشارکت کنندگان در دامنه سنی ۵۱ تا ۶۰ سال قرار داشتند و در نهایت، نسبت جنسیت شرکت کنندگان به طور قابل توجهی به نفع مردان است؛ به طوری که ۸۹ درصد از شرکت کنندگان مرد و تنها ۱۱ درصد زن هستند.

جدول ۲. مشخصات فردی نمونه

سن			تحصیلات			سابقه ورزشی		
N	درصد	دامنه	N	درصد	دامنه	N	درصد	نوع
۲۸	۷	زیر ۳۰	۶۵	۱۶	دیپلم	۳۱۲	۷۸	دارد
۵۳	۱۳	۳۱ تا ۴۰	۱۸۳	۴۶	کارشناسی	۸۸	۲۲	ندارد
۱۱۸	۳۰	۴۱ تا ۵۰	۱۱۲	۲۸	ارشد			جنس
۱۳۲	۳۳	۵۱ تا ۶۰	۴۰	۱۰	دکتری	۳۵۷	۸۹	مرد
۶۹	۱۷	بالای ۶۱				۴۳	۱۱	زن

برای اجرای تحلیل عاملی اکتشافی، ابتدا از آزمون KMO برای تعیین کافی بودن میزان نمونه استفاده شد. با توجه به نتایج جدول ۳، KMO برابر با ۰/۹۵۹ به دست آمد که نشان می‌دهد حجم نمونه برای انجام تحلیل عاملی مناسب است. همچنین، مقدار آزمون کرویت بارتلت ($P > 0.001$) محاسبه شد که نشان از همبستگی لازم بین گویه‌ها وجود دارد و نشان‌دهنده تأمین شرایط لازم برای انجام تحلیل عاملی در این مطالعه است.

جدول ۳. نتایج آزمون کیسر- مییر- اولکین

مقدار	پیش فرض
۰/۹۵۹	مقدار کیسر-مییر- اولکین (کفایت حجم نمونه)
۵۶۱۹۵/۰۰۰	مقدار مجذور کای
۱۷۷۰	درجه آزادی / df
۰/۰۰۱	سطح معناداری p-value

نتایج تحلیل عاملی ارائه شده در جدول زیر نشان می‌دهد که سؤال‌های پرسش‌نامه شامل ۶۴/۷۰۱ درصد از کل واریانس می‌شوند. درصدهای واریانس برای مؤلفه عوامل بیرونی برابر با ۱۲/۹۸۸، مؤلفه عوامل درونی ۱۰/۶۱۹، مؤلفه چارچوب‌های نهادی برابر با ۱۰/۰۱۰، مؤلفه عوامل سازمانی برابر با ۹/۷۱۱، مؤلفه عوامل محیطی برابر با ۸/۴۷۲، مؤلفه ظرفیت خیرین برابر با ۷/۳۶۸ و مؤلفه توسعه برابر با ۵/۵۳۳ هستند.

جدول ۴. میزان واریانس تبیین شده توسط مؤلفه‌ها

بارهای مجموع مجذور چرخش یافته			بارهای مجموع مجذور چرخش نیافته			مقادیر ویژه اولیه			عامل
تراکمی واریانس	درصد واریانس	کل	تراکمی واریانس	درصد واریانس	کل	تراکمی واریانس	درصد واریانس	کل	
۱۲/۹۸۸	۱۲/۹۸۸	۷/۷۹۳	۴۷/۱۲۳	۴۷/۱۲۳	۲۸/۲۷۴	۴۷/۱۲۳	۴۷/۱۲۳	۲۸/۲۷۴	۱
۲۳/۶۰۷	۱۰/۶۱۹	۶/۳۷۱	۵۱/۶۸۶	۴/۵۶۳	۲/۷۳۸	۵۱/۶۸۶	۴/۵۶۳	۲/۷۳۸	۲
۳۳/۶۱۷	۱۰/۰۱۰	۶/۰۰۶	۵۴/۹۳۳	۳/۲۴۸	۱/۹۴۹	۵۴/۹۳۳	۳/۲۴۸	۱/۹۴۹	۳
۴۳/۳۲۸	۹/۷۱۱	۵/۸۲۷	۵۷/۶۱۱	۳/۶۷۸	۱/۶۰۷	۵۷/۶۱۱	۳/۶۷۸	۱/۶۰۷	۴
۵۱/۸۰۰	۸/۴۷۲	۵/۰۸۳	۶۰/۰۵۶	۲/۴۴۴	۱/۴۶۷	۶۰/۰۵۶	۲/۴۴۴	۱/۴۶۷	۵
۵۹/۱۶۸	۷/۳۶۸	۴/۴۲۱	۶۲/۴۳۰	۲/۳۷۴	۱/۴۲۵	۶۲/۴۳۰	۲/۳۷۴	۱/۴۲۵	۶
۶۴/۷۰۱	۵/۵۳۳	۳/۳۲۰	۶۴/۷۰۱	۲/۲۷۲	۱/۳۶۳	۶۴/۷۰۱	۲/۲۷۲	۱/۳۶۳	۷

بر اساس میزان ارزش‌های ویژه، هفت عامل اصلی قابل‌استخراج است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود ۷ عامل وجود دارد که ارزش ویژه بالای ۱ دارند و طبق شاخص کایزر، عامل‌های که بالای ۱ هستند به‌عنوان عامل اصلی شناخته می‌شوند و در مطالعه حاضر مشخص می‌شود که ۷ عامل معنی دار می‌توان تشخیص داد.

در ادامه تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش واریماکس نشان داد تمامی گویه‌ها بار عاملی بالاتر از ۰/۵۰ دارند. این امر نشان‌دهنده همگرایی مناسب بین یافته‌های کیفی و کمی است و تأییدی بر صحت فرآیند استخراج و تدوین سؤالات از داده‌های کیفی می‌باشد. نتایج ساختار عاملی پرسش‌نامه را تأیید می‌کند و مبنای تحلیل‌های بعدی قرار گرفت. در راستای ارزیابی جامع اعتبار ابزار پژوهش، دو جنبه کلیدی روایی و پایایی مورد بررسی قرار گرفت. برای سنجش روایی همگرا، که نشان‌دهنده میزان همبستگی سازه با شاخص‌های خود است، از میانگین واریانس استخراج شده (AVE) استفاده شد. همچنین، برای ارزیابی پایایی و همسانی درونی، از دو شاخص پایایی ترکیبی و ضریب آلفای کرونباخ بهره گرفته شد. این شاخص‌ها به‌طور مکمل، میزان همسانی درونی و قابلیت اعتماد گویه‌های هر سازه را نشان می‌دهند.

نتایج حاصل از بررسی این شاخص‌ها برای تمامی سازه‌های پژوهش در جدول ۵ به همراه شاخص اشتراک اعتبار مدل اندازه‌گیری را برای هر یک از سازه‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد.

جدول ۵. شاخص‌های پایایی، روایی

متغیرها	AVE	پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ
عوامل بیرونی	۰/۵۱۸	۰/۹۰۴	۰/۹۱۲
عوامل درونی	۰/۵۸۳	۰/۸۹۲	۰/۸۹۵
چارچوب‌های نهادی	۰/۵۱۹	۰/۸۸۳	۰/۸۹۸
عوامل سازمانی	۰/۶۲۱	۰/۸۶۸	۰/۸۷۲
عوامل محیطی	۰/۵۶۲	۰/۹۲۰	۰/۹۲۰
ظرفیت خیرین	۰/۵۰۹	۰/۹۰۹	۰/۹۱۵
توسعه	۰/۵۱۵	۰/۹۴۱	۰/۹۴۲

نتایج تحلیل پایایی و روایی متغیرهای پژوهش که در جدول ۵ ارائه شده، نشان‌دهنده مطلوبیت شاخص‌های اندازه‌گیری است. ضرایب آلفای کرونباخ برای تمامی متغیرها در بازه ۰/۸۶۶ تا ۰/۹۴۱ قرار دارد که بیانگر همسانی درونی مناسب ابزار سنجش است. پایایی ترکیبی، که همبستگی درونی سؤالات را در چارچوب مدل ارزیابی می‌کند، برای همه متغیرها از حد آستانه ۰/۷ فراتر رفته است. این امر نشان‌دهنده سازگاری درونی قابل قبول سازه‌هاست. شاخص اشتراکی، که به قابلیت تعمیم‌پذیری هر سؤال می‌پردازد، برای تمامی متغیرها بالاتر از ۰/۵ گزارش شده که تأییدکننده پایایی مدل است. علاوه بر این، مقایسه مقادیر پایایی ترکیبی و میانگین واریانس استخراج‌شده (AVE) نشان می‌دهد که شرط روایی همگرا برقرار است. این یافته‌ها در مجموع، اعتبار و قابلیت اطمینان ابزار سنجش را تأیید می‌کنند.

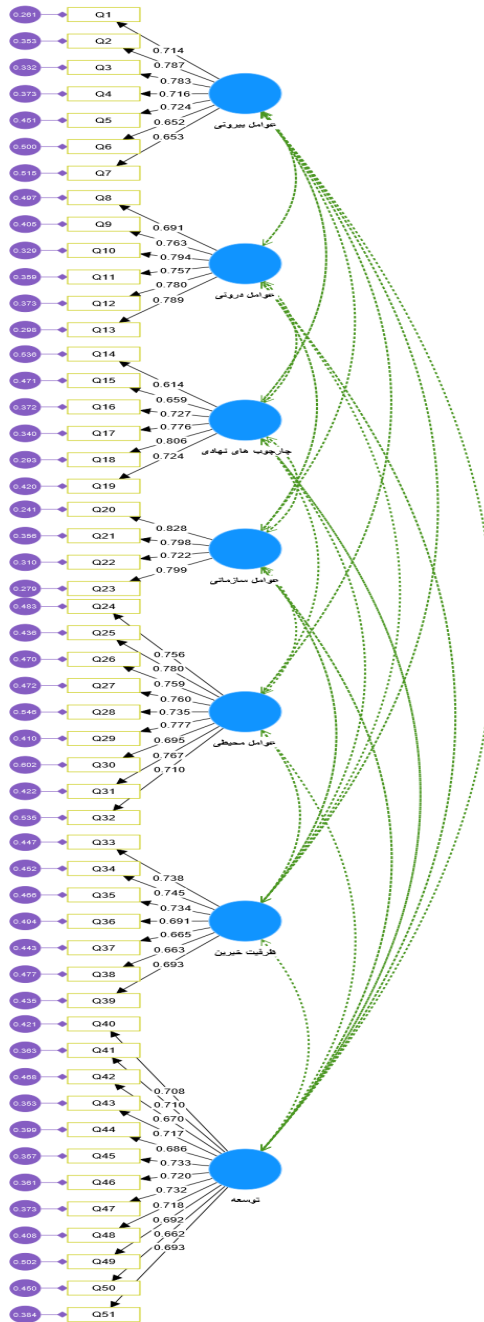
علاوه بر این، به منظور ارزیابی دقیق‌تر روایی واگرا، از شاخص HTMT استفاده شده است. این شاخص که توسط هنسلر و همکاران (۲۰۱۵) معرفی گردید، رویکردی جامع در سنجش همزمان واگرایی سؤالات و متغیرها ارائه می‌دهد. روش HTMT با مقایسه زوجی متغیرها، امکان ارزیابی دقیق‌تر روایی واگرا را فراهم می‌آورد.

جدول ۶. آزمون روایی و اگر از طریق معیار (HTMT)

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
توسعه						
ظرفیت خیرین	۰/۸۴۲					
عوامل بیرونی	۰/۷۸۰	۰/۸۵۰				
عوامل درونی	۰/۸۳۵	۰/۸۴۸	۰/۸۴۳			
عوامل سازمانی	۰/۷۸۱	۰/۸۳۶	۰/۷۴۴	۰/۷۹۵		
عوامل محیطی	۰/۸۱۶	۰/۸۰۳	۰/۸۲۵	۰/۷۷۱	۰/۸۲۴	
چارچوب های نهادی	۰/۷۷۴	۰/۷۱۱	۰/۸۱۶	۰/۷۱۰	۰/۶۴۲	۰/۶۴۹

نتایج حاصل از این تحلیل در پژوهش حاضر نشان می‌دهد که تمامی مقادیر HTMT در مقایسه‌های زوجی متغیرها کمتر از ۱ می‌باشند. این یافته تأییدکننده تمایز مفهومی کافی بین سازه‌های مدل است و نشان می‌دهد که هر سازه، سهم منحصر به فردی در تبیین پدیده مورد مطالعه دارد.

شکل زیر تحلیل عاملی مرتبه اول در حالت استاندارد را نشان می‌دهد. این تحلیل، ارتباط میان متغیرهای مشاهده‌شده و سازه‌های مکنون را بر اساس بارهای عاملی استاندارد ارائه می‌کند. بارهای عاملی نشان‌دهنده قدرت همبستگی بین هر متغیر مشاهده‌شده و سازه مکنون مرتبط با آن هستند.

شکل ۱. مدل اندازه گیری در حالت استاندارد

در شکل ۱، هر مسیر با یک مقدار بار عاملی مشخص شده است که نشان‌دهنده میزان تأثیر هر متغیر مشاهده‌شده بر سازه مکنون است. تمامی بارهای عاملی بالای ۰/۵۰ نشان‌دهنده همبستگی قوی و قابل قبول هستند. این نتایج نشان می‌دهد که متغیرهای مشاهده‌شده به خوبی سازه مکنون مربوطه را تبیین می‌کنند و مدل از اعتبار مناسبی برخوردار است.

در جدول زیر، شاخص‌های برازش مدل برای تحلیل عاملی تأییدی ارائه شده‌اند.

جدول ۷. شاخص‌های برازش مدل برای تحلیل عاملی تأییدی

شاخص	مقادیر	معیار	نتیجه
χ^2/df	۲/۷۳	زیر ۳	تأیید
RMSEA	۰/۰۶۵	زیر ۰/۰۸۰	تأیید
SRMR	۰/۰۸۲	زیر ۰/۱	تأیید
CFI	۰/۹۵۲	بالای ۰/۹	تأیید
GFI	۰/۹۰۶	بالای ۰/۹	تأیید
AGFI	۰/۸۶۸	بالای ۰/۹	عدم تأیید
TLI	۰/۹۴۵	بالای ۰/۹	تأیید

نتایج ارائه شده در جدول ۷ نشان می‌دهد که مدل اندازه‌گیری از برازش مناسبی با داده‌ها برخوردار است. شاخص‌های برازش مدل مانند همگی در محدوده قابل قبول قرار دارند و نشان‌دهنده برآزش مطلوب مدل با داده‌های مشاهده‌شده هستند. به‌طور کلی، شاخص‌های برازش نشان می‌دهند که ساختار عاملی پیشنهادی برای متغیرهای اندازه‌گیری، از اعتبار مناسبی برخوردار است. بنابراین، این مدل می‌تواند به‌عنوان ابزاری مناسب برای بررسی و تحلیل استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی مورد استفاده قرار گیرد.

جدول ۸. متغیرهای برون‌زا، درون‌زا و R^2 مربوطه

ارزیابی	R^2 تعدیل‌شده	R^2	متغیرهای برون‌زا مربوطه	متغیر درون‌زا
قابل توجه	۰/۷۳۸	۰/۷۴۲	عوامل بیرونی، عوامل درونی، چارچوب‌های نهادی، عوامل سازمانی، عوامل محیطی	ظرفیت خیرین
قابل توجه	۰/۶۲۵	۰/۶۲۶	ظرفیت خیرین	توسعه

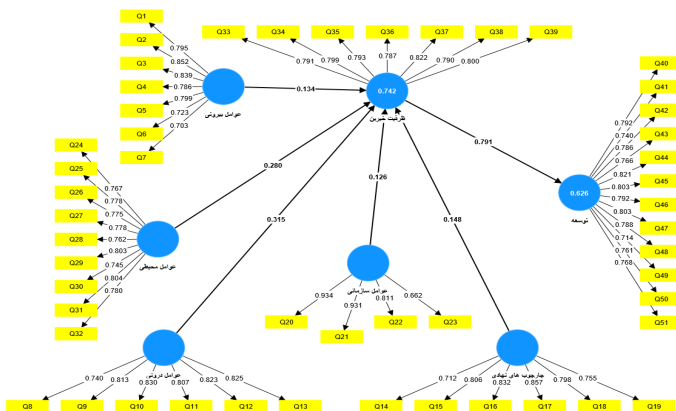
همان‌طور که در جدول فوق قابل‌مشاهده است متغیرهای مستقل می‌توانند ۷۳۸٪ از واریانس متغیر ظرفیت خیرین را تبیین نمایند، که این میزان قابل‌توجه است. همچنین، ۲۶۲٪ از واریانس ظرفیت خیرین توسط سایر متغیرها، که در این پژوهش موردبررسی قرار نگرفته‌اند، تبیین می‌شود. در ادامه، همچنین با توجه به جدول زیر مشخص شد که متغیر ظرفیت خیرین می‌تواند به‌تنهایی ۶۲۵٪ از واریانس توسعه زیرساخت های ورزش را پیش‌بینی نماید که این میزان نیز قابل‌توجه است. همچنین، یافته‌ها بیانگر آنست که ۳۷۵٪ از واریانس توسعه زیرساخت های ورزش توسط سایر متغیرها، که در این پژوهش موردبررسی قرار نگرفته‌اند، تبیین می‌شود.

جدول ۹. نتایج شاخص‌های برازش مدل پژوهش

شاخصهای برازش مدل	SRMR	d_OLS	d_G	Chi-Square	NFI
مقادیر به‌دست‌آمده	068/0	944/0	922/0	467/2133	869/0
ملاک	زیر 08/0	زیر 95/0	زیر 95/0	---	بالای 90/0

همان‌طور که در جدول ۹ گزارش شده است، مقادیر به‌دست‌آمده برای شاخص‌های برازش مدل نشان می‌دهند که مدل ساختاری پیشنهادی از برازش مناسبی با داده‌ها برخوردار است.

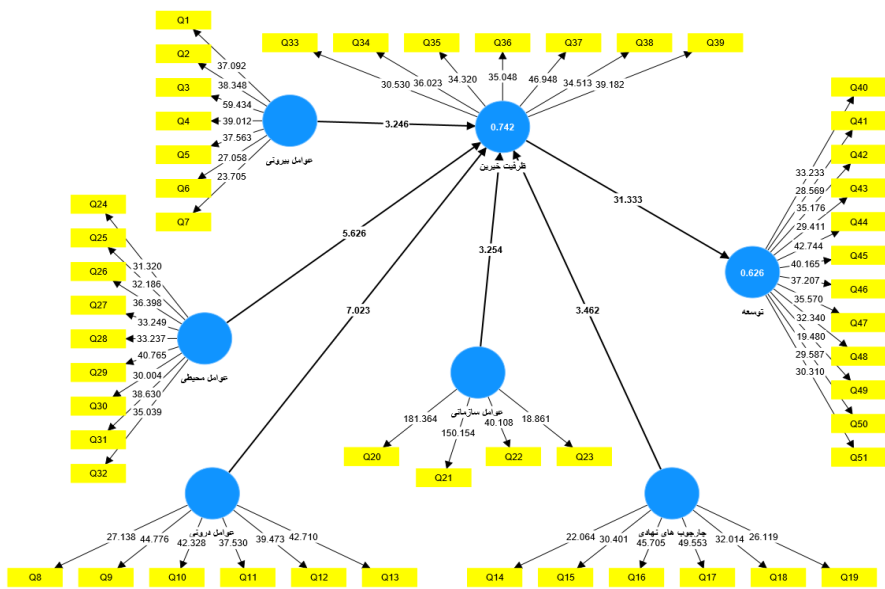
شکل زیر مدل نهایی پژوهش را در حالت استاندارد نشان می‌دهد. این مدل شامل بارهای عاملی استاندارد برای هر متغیر مشاهده‌شده و روابط بین متغیرهای مکنون (مستقل و وابسته) است. بارهای عاملی نشان‌دهنده تأثیر نسبی هر متغیر بر سازه‌های مکنون هستند.

شکل ۲. مدل ساختاری در حالت استاندارد

مدل نهایی در حالت استاندارد نشان‌دهنده روابط میان متغیرهای مکنون در پژوهش است. بارهای عاملی نشان‌دهنده میزان تأثیر هر متغیر بر سازه‌های مکنون می‌باشد. مقادیر بارهای عاملی بالاتر از ۰/۵۰ نشان‌دهنده تأثیر قوی متغیرها بر سازه‌های مکنون است و این نتیجه حاکی از اعتبار مدل پژوهش می‌باشد

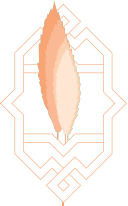
شکل زیر مدل نهایی پژوهش را در حالت معناداری نمایش می‌دهد. مقدار t بین عامل‌ها مشخص شده است و روابط معنادار آماری را نشان می‌دهد. مقادیر t بالای ۱/۹۶ نشان‌دهنده تأثیر قابل توجه و معناداری بین متغیرها هستند

شکل ۳. مدل ساختاری در حالت معنی داری

مدل نهایی در حالت معناداری نشان‌دهنده روابط معنادار آماری بین متغیرهای مستقل و وابسته است. مقادیر t بین ۱/۹۶ و بالاتر نشان‌دهنده تأثیر معنادار روابط بین متغیرها است. این نتایج به ما این امکان را می‌دهد که تأثیرات قابل توجه متغیرهای مستقل بر متغیرهای وابسته را تحلیل کنیم و اعتبار مدل را مورد ارزیابی قرار دهیم.

جدول زیر نتایج آزمون فرضیات تحقیق را نشان می‌دهد. این جدول به بررسی روابط بین متغیرهای مکنون و تأثیرات آن‌ها بر یکدیگر پرداخته است. این نتایج به تحلیل دقیق‌تر روابط بین متغیرها کمک کرده و اعتبار و قدرت مدل پژوهش را مورد ارزیابی قرار می‌دهند.

جدول ۱۰. آزمون فرضیات تحقیق

نتیجه	سطح معنی‌داری	T-statistics	Path coefficient	متغیر
معنادار	۰/۰۰۱	۷/۰۲۳	۰/۳۱۵	ظرفیت خیرین → عوامل درونی
معنادار	۰/۰۰۶	۳/۲۴۶	۰/۱۳۴	ظرفیت خیرین → عوامل بیرونی
معنادار	۰/۰۰۱	۳/۴۶۲	۰/۱۴۸	ظرفیت خیرین → چارچوب‌های نهادی
معنادار	۰/۰۰۱	۳/۲۵۴	۰/۱۲۶	ظرفیت خیرین → عوامل سازمانی
معنادار	۰/۰۰۱	۵/۶۲۶	۰/۲۸۰	ظرفیت خیرین → عوامل محیطی
معنادار	۰/۰۰۱	۳۱/۳۳۳	۰/۷۹۱	توسعه → ظرفیت خیرین

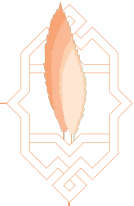
جدول فوق نتایج آزمون فرضیات تحقیق را در ارتباط با تأثیر ظرفیت خیرین بر عوامل مختلف نشان می‌دهد. تمامی روابط بین ظرفیت خیرین و عوامل درونی، بیرونی، چارچوب‌های نهادی، سازمانی و محیطی معنادار هستند، که با مقادیر سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ تأیید می‌شود. به‌طور خاص، تأثیر ظرفیت خیرین بر عوامل درونی با مقدار تی برابر با ۷/۰۲۳ و ضریب مسیر معادل ۰/۳۱۵، نشان‌دهنده تأثیر مثبت و قابل توجهی است. همچنین، تأثیر ظرفیت خیرین بر عوامل بیرونی با مقدار تی برابر با ۳/۲۴۶ و سطح معنی داری ۰/۱۳۴ و چارچوب‌های نهادی با مقدار تی ۳/۴۶۲ و ضریب مسیر ۰/۱۴۸ نیز معنادار بوده و تأثیرات مثبتی را نشان می‌دهد. در مورد تأثیر ظرفیت خیرین بر عوامل سازمانی، این تأثیر نیز معنادار است و مقدار تی برابر با ۳/۲۵۴ و ضریب مسیر ۰/۱۲۶ را نشان می‌دهد. به‌علاوه، تأثیر ظرفیت خیرین بر عوامل محیطی با مقدار تی برابر با ۵/۶۲۶ و ضریب مسیر ۰/۲۸۰، تأثیر قوی‌تری را نشان می‌دهد. در نهایت، رابطه معنادار ظرفیت خیرین با توسعه نیز با مقدار تی ۳۱/۳۳۳ و ضریب مسیر ۰/۷۹۱ نشان‌دهنده تأثیر قوی ظرفیت خیرین بر توسعه است. این نتایج به اهمیت ظرفیت خیرین در تأثیرگذاری بر عوامل مختلف و نقش آنها در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأکید می‌کند.

جدول زیر نتایج آزمون اثرات غیرمستقیم متغیرها در مدل معادلات ساختاری را نشان می‌دهد. این جدول به بررسی تأثیرات متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته از طریق متغیر میانجی می‌پردازد.

جدول ۱۱. اثرات غیرمستقیم متغیرها

متغیر اثرگذار	متغیر میانجی	متغیر وابسته	میزان اثر غیرمستقیم	T-Value	P-Value
عوامل بیرونی	ظرفیت خیرین	توسعه	۰/۱۰۷	۳/۲۴۷	۰/۰۰۱
عوامل درونی	ظرفیت خیرین	توسعه	۰/۲۴۹	۶/۹۰۲	۰/۰۰۱
چارچوب های نهادی	ظرفیت خیرین	توسعه	۰/۱۱۹	۳/۳۹۵	۰/۰۰۱
عوامل سازمانی	ظرفیت خیرین	توسعه	۰/۱۰۲	۳/۲۹۶	۰/۰۰۱
عوامل محیطی	ظرفیت خیرین	توسعه	۰/۲۱۷	۵/۳۰۸	۰/۰۰۱

متغیر میانجی ظرفیت خیرین نقش میانجی‌گری معنی‌داری در رابطه علی عوامل بیرونی با توسعه زیرساخت‌های ورزش (T-Value = ۳/۲۴۷ و $\beta = ۰/۱۰۷$) دارد. همچنین متغیر میانجی ظرفیت خیرین نقش میانجی‌گری معنی‌داری در رابطه علی عوامل درونی با توسعه زیرساخت‌های ورزش (T-Value = ۶/۹۰۲ و $\beta = ۰/۲۴۹$) دارد. از سوی دیگر متغیر میانجی ظرفیت خیرین نقش میانجی‌گری معنی‌داری در رابطه علی چارچوب‌های نهادی با توسعه زیرساخت‌های ورزش (T-Value = ۳/۳۹۵ و $\beta = ۰/۱۱۹$) دارد. متغیر ظرفیت خیرین نقش میانجی‌گری معنی‌داری در رابطه علی عوامل سازمانی و توسعه زیرساخت‌های ورزش (T-Value = ۳/۲۹۶ و $\beta = ۰/۱۰۲$) دارد و در نهایت متغیر میانجی ظرفیت خیرین نقش میانجی‌گری معنی‌داری در رابطه علی عوامل محیطی با توسعه زیرساخت‌های ورزش (T-Value = ۵/۳۰۸ و $\beta = ۰/۲۱۷$) دارد.

نتیجه گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فرضیه اول مبنی بر تأثیر معنادار عوامل بیرونی بر استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. نتایج تحلیل مسیر نشان می‌دهد که ضریب مسیر بتا ۰/۱۱۲/ حاکی از آن است که عوامل بیرونی تأثیر معناداری بر استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. این نتیجه نشان می‌دهد که عوامل بیرونی که شامل زمینه‌های تأثیرگذار بر ترجیحات خیرین و محدودیت‌های آنها می‌شود، نقش مهمی در جلب مشارکت خیرین برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی ایفا می‌کنند. افزایش یک واحد در عوامل بیرونی منجر به افزایش ۰/۱۱۲ واحدی در استفاده از ظرفیت خیرین می‌شود که نشان‌دهنده یک رابطه مثبت و معنادار است. این یافته با برخی از مطالعات قبلی در زمینه مشارکت خیرین در پروژه‌های عام‌المنفعه همخوانی دارد. برای مثال، پژوهش رضایی و همکاران (۱۳۹۹) نشان داد که عوامل اقتصادی و اجتماعی بیرونی بر میزان مشارکت خیرین در پروژه‌های عمرانی تأثیرگذار است. همچنین، مطالعه براون و ویلیامز (۲۰۲۲) تأکید کرد که شرایط سیاسی و قانونی یک کشور می‌تواند بر میزان مشارکت خیرین در پروژه‌های ورزشی اثرگذار باشد. از سوی دیگر، پژوهش‌های انجام‌شده توسط محققانی چون اسمیت و همکاران (۲۰۲۰) و جانسون (۲۰۱۸) نیز بر اهمیت عوامل محیطی و اجتماعی در تصمیم‌گیری خیرین تأکید کرده‌اند. این یافته پیامدهای مهمی برای سیاست‌گذاران و مدیران حوزه ورزش دارد. با توجه به تأثیر مثبت عوامل بیرونی، پیشنهاد می‌شود که برنامه‌های آگاهی‌بخشی در جامعه در مورد اهمیت زیرساخت‌های ورزشی و نقش خیرین در توسعه آنها گسترش یابد. این امر می‌تواند شامل کمپین‌های رسانه‌ای، برگزاری همایش‌ها و نشست‌های تخصصی و انتشار گزارش‌های موفقیت در این زمینه باشد. همچنین، ایجاد مکانیسم‌هایی برای شناسایی و قدردانی از خیرین فعال در حوزه ورزش می‌تواند انگیزه‌های اجتماعی برای مشارکت را تقویت کند. این می‌تواند شامل اعطای جوایز سالانه، نام‌گذاری تأسیسات ورزشی به نام خیرین و معرفی آن‌ها در رسانه‌های ملی باشد. علاوه بر این، شناسایی و رفع محدودیت‌های خیرین، مانند فرآیندهای پیچیده اداری و نگرانی‌های مربوط به

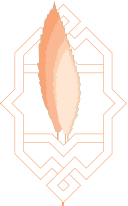
۱.. Brown and Williams

۲.. Smith et al

۳.. Johnson

نگهداری پروژه‌ها پس از ساخت، ضروری است. این امر می‌تواند از طریق ساده‌سازی فرآیندهای اداری، ارائه مشاوره‌های حقوقی و مالی به خیرین و ایجاد سیستم‌های نظارتی شفاف برای اطمینان از نگهداری مناسب پروژه‌ها انجام شود. لذا، با اجرای این راهکارها، می‌توان انتظار داشت که تأثیر مثبت عوامل بیرونی بر مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تقویت شده و در نتیجه، شاهد افزایش قابل توجهی در میزان و کیفیت این مشارکت‌ها باشیم.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فرضیه دوم مبنی بر تأثیر معنادار عوامل درونی بر استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. نتایج تحلیل مسیر با ضریب مسیر بتا $0/300$ حاکی از آن است که عوامل درونی تأثیر قابل توجه و معناداری بر استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. تفسیر این نتیجه حاکی از آن است که عوامل درونی، شامل علایق شخصی و انگیزه‌های درونی خیرین، نقش به‌سزایی در تصمیم‌گیری آنها برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. افزایش یک واحد در عوامل درونی منجر به افزایش $0/300$ واحدی در استفاده از ظرفیت خیرین می‌شود که نشان‌دهنده یک رابطه مثبت و نسبتاً قوی است. این یافته با بسیاری از مطالعات قبلی در زمینه رفتار خیرخواهانه و مشارکت اجتماعی همخوانی دارد. کرمی و همکاران (۱۴۰۱) نشان داد که عوامل انگیزشی درونی نقش کلیدی در تصمیم‌گیری افراد برای مشارکت در فعالیت‌های خیریه دارند. همچنین، مطالعه بین‌المللی تامسون و جانسون (۲۰۲۳) تأکید کرد که ارزش‌های شخصی و حس مسئولیت اجتماعی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر مشارکت خیرین در پروژه‌های عام‌المنفعه هستند. پژوهش‌های انجام‌شده توسط بروان و همکاران (۲۰۱۹) و لی (۲۰۲۱) نیز بر اهمیت عوامل روان‌شناختی و انگیزه‌های درونی در رفتار خیرخواهانه تأکید کرده‌اند. با توجه به تأثیر قوی عوامل درونی، پیشنهاد می‌شود که برنامه‌هایی برای تقویت انگیزه‌های درونی خیرین طراحی و اجرا شود. این می‌تواند شامل ایجاد فرصت‌هایی برای خیرین جهت مشاهده تأثیر مستقیم کمک‌هایشان، برگزاری جلسات معنوی و فرهنگی برای تقویت انگیزه‌های مذهبی و اخلاقی و ایجاد پلتفرم‌هایی برای به اشتراک‌گذاری تجربیات مثبت خیرین باشد. این می‌تواند شامل طراحی برنامه‌های ارتباطی که با ارزش‌های شخصی

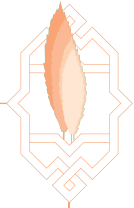
خیرین همخوانی دارد، ایجاد فرصت‌هایی برای خیرین جهت مشاهده تأثیر مستقیم کمک‌هایشان و تقویت حس مسئولیت اجتماعی و تعلق به جامعه در میان افراد باشد. لذا باید سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی باید رویکردی شخصی‌سازی‌شده و انعطاف‌پذیر در جلب مشارکت خیرین اتخاذ کنند. این رویکرد می‌تواند شامل ایجاد برنامه‌های متنوع مشارکت که با انگیزه‌های مختلف خیرین همخوانی دارد، برگزاری جلسات فردی برای درک بهتر علایق و ارزش‌های هر خیر و ارائه بازخورد مستمر درباره تأثیر کمک‌های آنها باشد. همچنین، تقویت آموزش و فرهنگ‌سازی در جامعه برای ایجاد و تقویت ارزش‌های مرتبط با مسئولیت اجتماعی و مشارکت در امور خیریه می‌تواند به تقویت عوامل درونی در افراد کمک کند. برگزاری کارگاه‌ها و سمینارهایی برای آشنایی خیرین با اهمیت توسعه زیرساخت‌های ورزشی و تأثیر آن بر سلامت جامعه نیز می‌تواند مؤثر باشد. درنهایت، این یافته‌ها تأکید می‌کنند که جلب مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی نیازمند درک عمیق و مدیریت هوشمندانه عوامل درونی است.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فرضیه سوم مبنی بر تأثیر معنادار عوامل سازمانی بر استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. نتایج تحلیل مسیر با ضریب مسیر بتا ۰/۲۱۴/ حاکی از آن است که عوامل سازمانی تأثیر قابل‌توجه و معناداری بر استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. این یافته نشان می‌دهد که با افزایش یک واحد در عوامل سازمانی، استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی به میزان ۰/۲۱۴ واحد افزایش می‌یابد. تفسیر این نتیجه حاکی از آن است که عوامل سازمانی، شامل هماهنگی و ارتباطات، مدیریت و رهبری، نقش مهمی در جلب مشارکت خیرین برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. این یافته با برخی از مطالعات قبلی در زمینه مدیریت سازمان‌های غیرانتفاعی و جلب مشارکت‌های مردمی همخوانی دارد. پژوهش محمدی و همکاران (۲۰۲۳) نشان داد که شفافیت سازمانی و ساختارهای مناسب برای جلب مشارکت، نقش کلیدی در موفقیت سازمان‌های خیریه دارند. همچنین، مطالعه اسمیت و جونز (۲۰۲۲) تأکید کرد که فرهنگ‌سازمانی مشارکتی و سیستم‌های مدیریتی کارآمد از عوامل مهم در جذب و حفظ خیرین در پروژه‌های اجتماعی هستند. از سوی دیگر، پژوهش‌های

انجام شده توسط ویلیامز و همکاران^۱ (۲۰۱۸) و چن^۲ (۲۰۲۲) نیز بر اهمیت ساختارهای سازمانی و مدیریتی در جذب و حفظ مشارکت خیرین تأکید کرده‌اند. اهمیت و کاربردهای عملی این یافته برای مدیران و سیاست‌گذاران حوزه ورزش قابل توجه است. با توجه به تأثیر معنادار عوامل سازمانی، پیشنهاد می‌شود که سازمان‌های ورزشی به بهبود فرآیندهای ارتباطی خود با خیرین، ایجاد ساختارهای منعطف برای تسهیل مشارکت آن‌ها و توسعه سیستم‌های مدیریتی شفاف و پاسخگو بپردازند. این می‌تواند شامل ایجاد ساختارهای سازمانی منعطف و پاسخگو، توسعه فرهنگ‌سازمانی که ارزش بالایی برای مشارکت خیرین قائل است، بهبود سیستم‌های ارتباطی و اطلاع‌رسانی و ایجاد فرآیندهای شفاف و کارآمد برای مدیریت کمک‌های خیرین باشد. همچنین، آموزش مدیران در زمینه جذب و مدیریت منابع مالی خیرین می‌تواند به بهبود عملکرد سازمانی در این زمینه کمک کند. لذا باید سازمان‌های ورزشی باید رویکردی استراتژیک و سیستماتیک در بهبود عوامل سازمانی برای جلب مشارکت خیرین اتخاذ کنند. این رویکرد می‌تواند شامل ارزیابی منظم فرهنگ و ساختار سازمانی، آموزش کارکنان در زمینه جلب و مدیریت مشارکت خیرین، ایجاد سیستم‌های پاداش و قدردانی برای تشویق کارکنان به جلب مشارکت خیرین و استفاده از فناوری‌های نوین برای تسهیل فرآیندهای مشارکت باشد. همچنین، ایجاد یک واحد تخصصی در سازمان‌های ورزشی برای مدیریت روابط با خیرین و توسعه استراتژی‌های جلب مشارکت می‌تواند مؤثر باشد. درنهایت، این یافته‌ها تأکید می‌کنند که بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی نیازمند یک رویکرد سازمانی جامع و هدفمند است.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فرضیه چهارم مبنی بر تأثیر معنادار عوامل محیطی بر استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. نتایج تحلیل مسیر با ضریب مسیر بتا ۰/۲۴۲ حاکی از آن است که عوامل محیطی تأثیر قابل توجه و معناداری بر استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارند. افزایش یک واحد در عوامل محیطی منجر به افزایش ۰/۲۴۲ واحدی در استفاده از ظرفیت خیرین می‌شود که نشان‌دهنده یک رابطه مثبت و نسبتاً قوی است. این یافته نشان می‌دهد که شرایط اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی جغرافیایی محیط

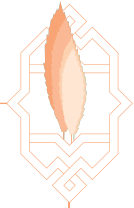
1. Williams et al
2. Chen

پیرامون، تأثیر قابل توجهی بر تمایل و توانایی خیرین برای مشارکت در پروژه‌های ورزشی دارند. این یافته با برخی از مطالعات قبلی در زمینه فعالیت‌های خیریه و مسئولیت اجتماعی همخوانی دارد. پژوهش رضایی و همکاران (۱۴۰۱) نشان داد که شرایط اقتصادی و فرهنگی جامعه تأثیر مستقیمی بر میزان مشارکت افراد در فعالیت‌های خیریه دارد. همچنین، مطالعه براون و ویلیامز (۲۰۲۳) تأکید کرد که عوامل محیطی مانند سیاست‌های دولتی، فرهنگ عمومی جامعه و وضعیت اقتصادی، نقش کلیدی در شکل‌گیری رفتارهای خیرخواهانه در حوزه ورزش دارند. مطالعه احمدی و همکاران (۲۰۱۹) نیز نشان داد که عوامل محیطی از جمله فرهنگ جامعه و شرایط اقتصادی بر میزان مشارکت خیرین در پروژه‌های عام‌المنفعه تأثیرگذار است. اهمیت و کاربردهای عملی این یافته بسیار قابل توجه است. این نتیجه به سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی نشان می‌دهد که برای بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی، باید توجه ویژه‌ای به شرایط محیطی داشته باشند. این می‌تواند شامل اقداماتی چون ایجاد فضای مناسب برای تعامل خیرین با سازمان‌های ورزشی، ارتقای شفافیت در پروژه‌های ورزشی و فرهنگ‌سازی در جهت ارزشمند دانستن مشارکت در توسعه ورزش باشد. همچنین می‌تواند شامل تلاش برای ایجاد فضای اجتماعی مثبت نسبت به مشارکت در امور خیریه ورزشی، همکاری با دولت برای ایجاد مشوق‌های قانونی و مالیاتی برای خیرین و تطبیق پروژه‌های ورزشی با نیازها و ارزش‌های فرهنگی جامعه محلی باشد. با توجه به تأیید تأثیر عوامل محیطی، ضروری است سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی راهکارهای عملی برای بهبود این عوامل ارائه دهند. علاوه بر این، سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی باید رویکردی جامع و استراتژیک در مدیریت عوامل محیطی برای جلب مشارکت خیرین اتخاذ کنند. این رویکرد می‌تواند شامل همکاری نزدیک با نهادهای دولتی و غیردولتی برای ایجاد محیطی مساعد برای فعالیت‌های خیریه ورزشی، برگزاری کمپین‌های آگاهی‌بخشی برای ترویج فرهنگ مشارکت در توسعه ورزش و طراحی پروژه‌های ورزشی متناسب با شرایط محیطی خاص هر منطقه باشد. همچنین، ایجاد مکانیسم‌هایی برای پایش مستمر تغییرات محیطی و تطبیق استراتژی‌های جلب مشارکت خیرین با این تغییرات می‌تواند مؤثر باشد. این می‌تواند شامل تشکیل کمیته‌های مشورتی متشکل از خیرین، متخصصان ورزشی و نمایندگان جامعه محلی برای ارزیابی مداوم شرایط محیطی و ارائه راهکارهای مناسب باشد. درنهایت، این یافته‌ها تأکید می‌کنند که بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های

ورزشی نیازمند درک عمیق و مدیریت هوشمندانه عوامل محیطی است. سازمان‌های ورزشی باید به‌عنوان پل ارتباطی بین خیرین و جامعه عمل کرده و با درک صحیح از شرایط محیطی، زمینه را برای مشارکت حداکثری خیرین فراهم آورند. با درک عمیق‌تر از تأثیر عوامل محیطی و اتخاذ راهکارهای مناسب، می‌توان گام‌های مؤثرتری در جهت بهره‌گیری از پتانسیل خیرین در توسعه ورزش و سلامت جامعه برداشت.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که فرضیه پنجم مبنی بر تأثیر معنادار چارچوب‌های نهادی و ساختاری بر استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. ضریب مسیر بتا برابر با ۰/۱۳۸ نشان می‌دهد که با بهبود چارچوب‌های نهادی و ساختاری، میزان مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی افزایش می‌یابد. این نتیجه نشان می‌دهد که چارچوب‌های نهادی و ساختاری که شامل ساختار و تشکیلات سازمانی، عوامل سیاسی و بسترهای حقوقی و قانونی می‌شود، نقش مهمی در جلب مشارکت خیرین برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی ایفا می‌کنند. این یافته‌ها از چندین جنبه حائز اهمیت هستند. اولاً، تأیید می‌کند که ساختارها و نهادهای موجود در حوزه ورزش، تأثیر مستقیمی بر تصمیم خیرین برای مشارکت در پروژه‌های ورزشی دارند. این نتیجه با مطالعات پیشین همخوانی دارد. پژوهش محمدی و همکاران (۲۰۲۳) نیز نشان داد که ساختارهای سازمانی منعطف و کارآمد، نقش مهمی در جذب سرمایه‌های اجتماعی در حوزه ورزش دارند. ثانیاً، این نتایج کاربردهای عملی مهمی برای سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی به همراه دارد. با توجه به تأثیر مثبت چارچوب‌های نهادی و ساختاری، ضروری است که برنامه‌ریزی‌های دقیقی برای بهبود این چارچوب‌ها صورت گیرد. این می‌تواند شامل اقداماتی چون بازنگری در قوانین و مقررات مربوط به مشارکت خیرین در پروژه‌های ورزشی، ایجاد ساختارهای سازمانی تسهیل‌کننده برای همکاری بین بخش خصوصی و دولتی و طراحی فرآیندهای شفاف و کارآمد برای جذب و مدیریت کمک‌های خیرین باشد. با توجه به تأیید تأثیر چارچوب‌های نهادی و ساختاری، ضروری است سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی راهکارهای عملی برای بهبود این چارچوب‌ها ارائه دهند. این می‌تواند شامل ایجاد نهادهای تخصصی برای هماهنگی بین خیرین و سازمان‌های ورزشی، تدوین استانداردهای شفاف برای مشارکت خیرین در پروژه‌های ورزشی و ایجاد سیستم‌های پاسخگویی و نظارت بر نحوه استفاده از کمک‌های خیرین باشد. درنهایت، این پژوهش نشان می‌دهد که توجه به چارچوب‌های نهادی و ساختاری می‌تواند نقش

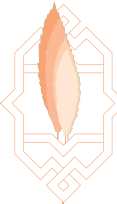

کلیدی در جذب منابع مالی از طریق خیرین برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی داشته باشد. با توجه به چالش‌های مالی موجود در بخش ورزش و اهمیت روزافزون توسعه زیرساخت‌های ورزشی برای ارتقای سلامت جامعه، استفاده از ظرفیت خیرین می‌تواند راهکاری مؤثر برای پیشبرد اهداف توسعه ورزشی کشور باشد.

فرضیه ششم: استفاده از ظرفیت خیرین برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های ورزشی از نظر آماری تأثیر معناداری دارد

نتایج این پژوهش به‌طور قاطع نشان می‌دهد که فرضیه ششم مبنی بر تأثیر معنادار استفاده از ظرفیت خیرین بر توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأیید می‌شود. تحلیل آماری گویای این واقعیت است که بهره‌گیری از ظرفیت خیرین نقشی حیاتی در توسعه زیرساخت‌های ورزشی ایفا می‌کند. علاوه بر این، ضریب مسیر (R) برابر ۰/۲۲۵ نشان می‌دهد که با افزایش یک واحد در استفاده از ظرفیت خیرین، توسعه زیرساخت‌های ورزشی به میزان ۰/۲۲۵ واحد افزایش می‌یابد که حاکی از تأثیر مثبت و قابل‌توجه این عامل است. این یافته‌ها از چندین جنبه حائز اهمیت فراوان هستند. اولاً، تأیید می‌کند که مشارکت خیرین می‌تواند به‌عنوان یک منبع قدرتمند و مؤثر در توسعه زیرساخت‌های ورزشی عمل کند. این نتیجه با مطالعات پیشین در زمینه مدیریت ورزشی و توسعه اجتماعی همخوانی دارد. پژوهش رضایی و همکاران (۱۳۹۹) نیز نشان داد که مشارکت بخش خصوصی و خیرین در پروژه‌های ورزشی می‌تواند به‌طور چشمگیری روند توسعه زیرساخت‌ها را تسریع کند. ثانیاً، این نتایج کاربردهای عملی بسیار مهمی برای سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی به همراه دارد. با توجه به تأثیر مثبت و معنادار استفاده از ظرفیت خیرین، ضروری است که استراتژی‌های جامع و هدفمندی برای جذب و بهره‌گیری از این ظرفیت تدوین و اجرا شود. این می‌تواند شامل اقداماتی چون ایجاد پلتفرم‌های تعاملی بین خیرین و سازمان‌های ورزشی، طراحی مدل‌های مشارکتی نوآورانه و ارائه مشوق‌های مالی و اجتماعی برای ترغیب خیرین به مشارکت در پروژه‌های ورزشی باشد. با توجه به تأیید تأثیر قابل‌توجه استفاده از ظرفیت خیرین، ضروری است سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی راهکارهای عملی برای حداکثرسازی این ظرفیت ارائه دهند. این می‌تواند شامل ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک بین خیرین و دولت برای پروژه‌های ورزشی، طراحی برنامه‌های آموزشی برای آشنایی خیرین با نیازهای بخش ورزش و ایجاد سیستم‌های شفاف برای گزارش‌دهی و پاسخ‌گویی در مورد نحوه استفاده از کمک‌های خیرین باشد.

در نهایت، این پژوهش نشان می‌دهد که استفاده از ظرفیت خیرین می‌تواند نقشی کلیدی در پر کردن شکاف موجود در تأمین منابع مالی برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی داشته باشد. با توجه به محدودیت‌های بودجه‌ای دولت‌ها و اهمیت روزافزون توسعه ورزش در ارتقای سلامت جامعه و افزایش نشاط اجتماعی، بهره‌گیری از ظرفیت خیرین می‌تواند راهکاری مؤثر و پایدار برای پیشبرد اهداف توسعه ورزشی کشور باشد. در مجموع، توجه به یافته‌های این پژوهش و اجرای راهکارهای پیشنهادی می‌تواند گامی مؤثر در جهت ایجاد یک اکوسیستم پویا و پایدار برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی با تکیه بر مشارکت خیرین باشد. این امر نه تنها به پیشرفت ورزش کشور کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به‌عنوان یک مدل موفق از مشارکت عمومی-خصوصی در توسعه اجتماعی موردتوجه قرار گیرد و زمینه‌ساز تحولات مثبت در سایر عرصه‌های توسعه ملی باشد.

کتاب نامه

- افشاری، مصطفی؛ فتاح پور مرندی، مرتضی؛ میرصفیان، حمیدرضا؛ محمد حسن، فهیمه (۱۳۹۷). «حمایت مالی: رویکردی در جهت جذب سرمایه پروژه‌های ورزشی استان آذربایجان غربی»، *مطالعات مدیریت ورزشی*، ۱۰(۴۷)، صص: ۶۷-۸۴.
- امیری پریان، سارا؛ دورودیان، علی اصغر؛ هنری، حبیب؛ صفانیا، علی محمد (۱۳۹۹). «طراحی مدل جدامع جذب خیرین در ورزش با رویکرد نظریه داده بنیاد»، *جامعه پژوهی فرهنگی*، ۱۱(۴)، صص: ۲۹-۵۷.
- پدرام، حمیدرضا؛ ترک فر، احمد؛ میرحسینی، محمدعلی (۱۴۰۱). «عوامل مؤثر بر بهره‌وری اماکن ورزشی مراکز آموزش عالی و دانشگاه‌های استان فارس». *دو ماه نامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱۳(۱)، صص: ۱۲۴-۱۳۸.
- خادم، امیررضا (۱۳۹۸). «شناسایی و مدل‌سازی عوامل مؤثر بر جذب منابع خیریه و وقف به ورزش زنان»، *فصلنامه مطالعات راهبردی وزارت ورزش و جوانان*، ۱۸(۴۳)، صص: ۳۰۳-۳۱۹.
- راسخ، نازنین و جعفری، سعید (۱۴۰۱). «شناسایی ظرفیت‌ها و چالش‌های جذب و حفظ خیرین ورزشیاری و حامیان مالی در حوزه ورزش زنان»، *چهارمین همایش ملی خیر ماندگار*، تهران: دبیرخانه چهارمین همایش ملی خیر ماندگار.
- رضایی، صادق؛ فراهانی، ابوالفضل؛ دورودیان، علی اصغر؛ صفانیا، علی محمد (۱۳۹۹). «طراحی مدل توسعه فضای ورزشی شهر تهران با رویکرد اقتصاد مقاومتی»، *فصلنامه پژوهش‌های کاربردی در مدیریت*، ۹(۴)، صص: ۵۷-۶۸.
- کرمی، صادق؛ فردوسی، محمد حسن؛ اسمعیلی، محسن؛ رفیعی‌دهبیدی، وحید (۱۴۰۱). «ارائه مدل جذب مشارکت خیرین در توسعه ورزش (یک رویکرد آمیخته)»، *نشریه مجلس راهبرد*، ۲۲(۱۱۲)، صص: ۲۹۱-۳۳۴.
- مندعلیزاده، زینب؛ مندعلیزاده، طیبه (۱۴۰۱). «بررسی عوامل مؤثر بر توسعه مشارکت خیرین در ورزش»، *مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی*، ۱۰(۴)، صص: ۱۰۴-۱۲۸.
- یعقوبی، علی؛ پورگیانی، محمد؛ امامی، فرشاد؛ علوی، سید حسین (۱۴۰۰). «شناسایی عوامل مؤثر بر جذب خیرین در ورزش دانشجویی کشور و ارائه مدل»، *رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی*، ۹(۳۳)، صص: ۱۶۹-۱۸۵.
- Adelia, M., Aisah, S. R., Usiono, U., Kurniawan, D., & Rahmadhani, A. D. (2023). Analisis Persepsi Masyarakat tentang Kegiatan Palang Merah Indonesia Mengenai Donor Darah. *Religion Education Social Laa Roiba Journal*, 5(5), 2897-2910.
- Agustin, N. N., & Mu'is, A. (2023). Management of Infrastructure Facilities in Increasing Student Learning Motivation. *EDUTECH: Journal of Education and Technology*, 6(4), 578-585.
- Ahmadi, M., Rezaei, H., & Karimi, N. (2019). Environmental factors affecting charitable participation in public benefit projects: The role of cultural and economic conditions. *Journal of Nonprofit and Social Economy*, 25(3), 234-251.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in*

Psychology, 3(2), 77-101.

- Brown, A., Wilson, S., & Martinez, P. (2019). Psychological factors influencing charitable behavior: A comprehensive review. *Journal of Social Psychology*, 157(4), 412-430.
- Brown, K., & Williams, T. (2022). The impact of political and legal environments on charitable giving in sports projects. *Journal of Sport Management*, 36(2), 145-160.
- Chen, L. (2022). Management practices and donor retention in charitable organizations: An empirical analysis. *Journal of Public and Nonprofit Affairs*, 8(1), 45-62.
- Ezue, O., & Brisibe, W. G. (2023). Structural Systems in Enveloping a Sport Complex. *International Journal of Technology and Systems*, 8(1), 14-27.
- Filo, K., Fechner, D., & Inoue, Y. (2020). The donors supporting charity sport event participants: An exploration of the factors driving donations. *Journal of Sport Management*, 34(5), 488-499.
- Hobza, V., Vašíčková, J., & Skoumal, J. (2012). Grant support in management of sport infrastructure of municipalities. *Ekonomika a Management*, 2012(3), 44-54.
- Jaranezhadgero, A., Arij, A., Hasanzadeh, N., & Rahimi, A. (2023). Studying the Methods of Using the Donors' Capacity in the Development of Sports Infrastructure in Ardabil Province in Iran. Research in *Sport Management and Marketing*, 4(2), 53-66.
- Johnson, M. (2018). Environmental and social factors affecting donor decision-making in sports philanthropy. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 10(3), 423-441.
- Jones, G. J., Edwards, M. B., Bocarro, J. N., Bunds, K. S., & Smith, J. W. (2018). Leveraging community sport organizations to promote community capacity: Strategic outcomes, challenges, and theoretical considerations. *Sport Management Review*, 21(3), 279-292.
- Lee, S. (2021). Understanding intrinsic motivations in philanthropic activities: A mixed-methods approach. *International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, 32(2), 185-203.
- Lincoln, Y. S. & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic Inquiry*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Madhu G. R, Keshava Murthy T. (2023). A study on the relationship between sports infrastructure facilities and levels of participation in inter-collegiate competition. *Int J Phys Educ Sports Health*, 10(3):10-13.
- Millar, P., & Doherty, A. (2016). Capacity building in nonprofit sport organizations: Development of a process model. *Sport management review*, 19(4), 365-377.
- Milsten, A., & Hitchens, J. (2024). *Volunteers and donations*. In Ciottoni's Disaster Medicine (pp. 313-322). Elsevier.
- Mohammadi, A., Hashemi, S., & Karimi, R. (2023). The role of organizational transparency and participatory structures in charitable organizations' success. *International Journal of Nonprofit Organizations*, 42(4), 315-332.
- Mustafina, A. A., Kaigorodova, G. N., Pyrkova, G. K., Alyakina, D. P., & Bagautdinova, G. R. (2018). Development of the program of effective use of objects of sports infrastructure of the city. *The Journal of Social Sciences Research*, 94-98.
- Naghizadeh-Baghi, A., Imanzadeh, M., Lalfam, M., Nobakht Sareban, F., & Javid, M. (2021). Identification of Factors Affecting the Selection of Women's Gyms. *Research in Sport Management and Marketing*, 2(2), 1-13.

- Palmer, C. (2021). Charity, social justice and sporting celebrity foundations. *Celebrity Studies*, 12(4), 565-580.
- Saunders, M., Lewis, P., & Thornhill, A. (2009). *Research Methods for Business Students* (5th ed.). Pearson Education.
- Smith, R., & Jones, M. (2022). Participatory organizational culture and management systems in social projects: A donor retention perspective. *Journal of Nonprofit Management*, 34(2), 178-195.
- Smith, R., Anderson, B., & Chen, L. (2020). Understanding donor behavior in sports philanthropy: A multi-dimensional analysis. *Sport Management Review*, 23(4), 678-695.
- Thomson, M., & Johnson, R. (2023). Personal values and social responsibility as key drivers of philanthropic participation. *Journal of Nonprofit Management*, 45(3), 278-295.
- Williams, K., Anderson, P., & Thompson, S. (2018). Organizational structures and donor engagement: A systematic review. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 47(3), 556-575.